

"עיגול בתוך עיגול ועיגול על גבי עיגול עד אין סוף"*/ טלי וייס

עיגול בתוך עיגול, מחזוריות שאינה נקטעת בתהליך אינסופי. ההתחלה הינה האמצע של הסוף, הסוף אינו בנמצא כי הוא באותה מידה התחלה למשהו חדש, לכן אלו החיים. החיים בתוך הכתיבה הם עיגול אחד שמוכל בתוך החיים מחוץ לכתוב. החיים הם השתקפות של הכתוב והכתוב משקף את החיים, יחסיהם כיחס של עיגול לעיגול, הם אינם נפגשים, אלא ניצבים זה על גבי זה ומתמזגים.

הכותב משרטט תהליך מציאותי בכלים פרי הדמיון ובשימוש במילים בורא מצבים מדומים. המדומה הוא האחר, הוא אינו יכול להיות לגמרי מציאותי. העיגול בתוך עיגול ממשיך עד אינסוף, עד מעבר לגבולין, למקום אותו שואף האדם לתפוס באמצעות החושים, אך אינו יכול. לכן הוא יוצר עיגול משלו בתוך המעגל השלם ודרכו מסביר לעצמו את העולם. העולם עגול, החיים עגולים, אך שכלנו פועל עם הזמן הקווי, הכולל את האחר, המנסה לשים גבולות בתוך התהליך ולמדר אותו. האחר יודע או מציג עצמו כיודע דברים נסתרים, ומושך תשומת לב בדרכים שונות לשבריריותה של הכרתנו ותודעתנו ולחסרונות שבנו. יש והוא מסווה עצמו לידיד ולחבר.

עיגול על גבי עיגול הינו פרי אהבה, תשוקה והתמסרות לתהליך מבלי לברוח ימינה או שמאלה. כתיבה צרופה ללא התלבטויות, מעין תקשור ישיר וזורם של נשמתך אל הדף. המילה המבטאת במדויק את המסר שאותו אתה רוצה לבטא, היא המילה העומדת בפני עצמה, נוקבת ומעוררת. ההרגשה הטובה לאחר סיום יצירה, מין הרגשת שלמות, אתה מוכן לאחר, כי האחר נמצא בגובה העיניים, ואתה ניצב מולו מצויד בכוח המילה. עיגול על גבי עיגול הוא הגוף השלם של היצירה, ותיאור העצמי בתוך האני. האני השלם נמצא בקשר עם האינסוף, ולכן הוא מסוגל לברוא מציאות, להכתיב מציאות ולא להיות מובל ע"י אחרים.

בכל טקסט מסתתר הערך המוסף עבור הכותב ו/או הקורא.

* נכתב בהשראת משפט של יוחנן במחזה "מעבר לגבולין" לברנר.

בְּחֶרֶף חַיִּי

בְּחֶרֶף חַיִּי, שְׁתִּיקוֹת נְרֻשְׁמוֹת עַל הַדֶּף.

אַתָּה מְטִיל בְּוִדְאֵי עַל הַחוּף.

הָאֵם זֹ עֵיפוֹת הַחֹמֶר

שֶׁהַפֶּל בְּתוֹכִי מִתְבַּלְבֵּל?

מְצַפֶּה לְמַכְתָּב מִמָּךְ, שְׁנִגְאֶלֶת

מִן הַחֶרֶף הַהוּא, הַפּוֹשֵׁט בְּגוֹפְךָ

מְצַנֵּן מִן הַדְּרָכִים הָאֲרָכוֹת מְדֵי

מְסַגֵּל לְשִׁבֵר אֶת הַפְּלִים וְלִבְרֹחַ.

וְעֵדִינוּ, הַשְׁתִּיקוֹת חֲזָקוֹת מֵהַכֹּל

וְהַחֵם הוֹלֵךְ וּמִתְקַרֵּב וְאֲנִי מְזִיעָה

בְּאֵה וְהוֹלֵכֶת מִתּוֹךְ עֲצָמֵי.

רְאִיתִי אוֹתָךְ בְּחֵלוֹם מִמְּשִׁי

לֹא נִגְעָנוּ זֶה בְּזוֹ רַק הַבְּטָנוּ

וְאַתָּה חִיַּכְתָּ הַמוֹן.

רְצִיתִי לוֹמַר לְךָ מִשְׁהוּ, אֲכַל

חֲבָרִים שְׁלִי אָמְרוּ שְׁתִּיקָה יָכֵה

לְאוֹהֲבִים.

מָה יֵשׁ בְּךָ שְׁגוּרִים לִי לְהִתְרַסֵּק?

רַק אַתָּה בְּוִדְאֵי יוֹדֵעַ.

טלי וייס: weisstali@walla.com